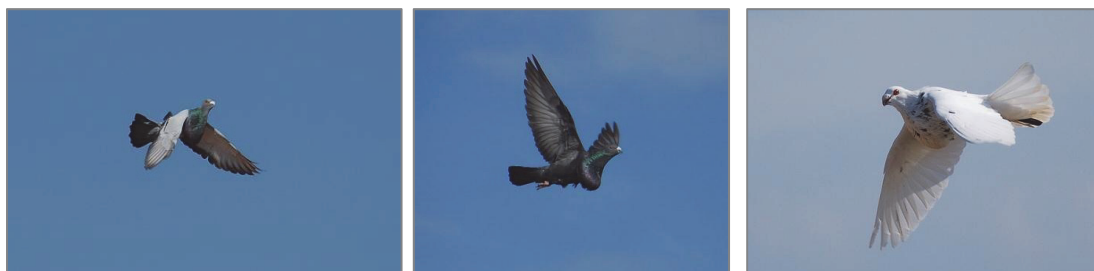

Vliegeigenschappen van enkele kropperrassen

Door Bas Mullekes & Simon Visser

Vliegeigenschappen gaditano

De gaditano is al jaren een populair ras in sierduivenland. Het ras dankt zijn populariteit o.a. aan de prachtige kleuren, de imposante uitstraling, het honkvaste- en zachtaardige karakter en niet in het minst aan zijn spectaculaire vliegwijze. Een gaditano zal niet klepperend afslaan maar eerder 'zoevend' wegvliegen. Vaak zullen ze eerst een paar grote cirkels maken en dan in een rechte lijn een bepaalde richting opgaan, bijvoorbeeld daar waar andere duiven vliegen. Een goede gaditano kan lang en ver vliegen, maar zal niet vaak uit het zicht gaan. De gaditano vliegt met krachtige vleugelslagen een volle geblazen krop en een zogenaamde paraplustaart die hij tijdens het strijken enigszins onder het lichaam trekt.

In tegenstelling tot andere blazende kroppers kan de gaditano dankzij zijn soepele blaaswerk en goede kropbeheersing ook bij krachtige wind goed vliegen. Ze zijn zeer behendig, kunnen goed manoeuvreren en strijken op de kleinste plankjes of vliegen 'lucht op plat' Het strijken doet de gaditano soepel in een elegante glijvlucht en dus niet als een helikopter verticaal wentelwiekend.

De gaditano heeft veel lokeigenschappen; de doffer zal proberen met zijn duivin in harmonie te vliegen en zal in de lucht steeds voor zijn duif proberen te vliegen met een zwevende vleugelslag. Door deze eigenschappen vliegen gaditano's wel langzamer dan veel andere duivenrassen. Lang niet alle gaditano's hebben al deze eigenschappen, een hele goede gaditano is net zo zeldzaam als een goede post- of tilduif. Zo slaan veel gaditano's niet na als er een vreemde duif doorgaat of als je hem zijn duif meegeeft. Vaak springen ze dan wat heen en weer of gaan in het hok liggen balken tot de duif terugkomt. Dit maakt veel gaditano's minder geschikt voor de til- of vangsport. Maar een echt goede gaditano zal wel naslaan en achter de duif aangaan, desnoods meerdere keren tot de duif wel strijkt. Hij zal haar dan op een elegante manier het hof maken zonder de duif te pikken en zal met goed hokwerk de duif zijn hok in lokken.

Fouten tijdens de vlucht	Fouten op het hok
<ul style="list-style-type: none">• Weinig temperament en actie• Te vlakke en snelle vleugelslag• Te kleine of ingetrokken krop• Te veel hangende of slingerende krop• Vlakke staart• Gesloten staart• Wentelwiekend strijken	<ul style="list-style-type: none">• Schichtig, schuw• Geen atletisch voorkomen• Te opgerichte stand• Geen soepele krop• Te hoog gedragen krop• Kan niet over de krop heen kijken• Hangende vleugels• Kruisende vleugels• Te groot of te klein van lichaamsbouw

Vliegeigenschappen gorguero

De gorguero moet een aantal specifieke raseigenschappen hebben die hij tijdens het vliegen moet laten zien, mist hij een van deze eigenschappen dan is het beter om niet verder te gaan met deze gorguero en hem uit je fokprogramma te halen.

De gorguero hoort te vliegen met natuurlijk hangend kropvel en een opgerichte kop en hals, waardoor er tijdens het vliegen een soort stop ontstaat bij overgang hals en schouder. De gorguero vliegt met een holle staart en met zijn pootjes bungelend onder zijn lijf, niet tegen de buik omhoog getrokken.

Ziet de gorguero dan een duivin in de lucht dan zal hij met zijn vleugels gaan slaan om te proberen de aandacht van de duivin te trekken. Je ziet dan ook dat de echte vliegtypes vaak kapot geslagen punten aan de slagpennen hebben. De gorguero maalt op een rustige manier door het luchtruim (zoals een roeiboot) kijkend en zoekend naar zijn hok of een duivin. Als hij vanuit zijn hok opstijgt tot een bepaalde hoogte om de aandacht te trekken van een duivin, zal hij proberen de duivin mee te krijgen.

Vliegeigenschappen jiennense

De jiennense is de laatste jaren binnen de SIS een zeer populair ras geworden. Hij heeft dit mede te danken aan het feit dat het een tamme en makkelijk te houden duif is die alle facetten van de Haagse til- en loksport beheerst en zeer hokvast is.

De jiennense is een behendige vlieger die ver en lang kan vliegen. De doffers zullen in de lucht direct achter andere duiven aan gaan, soms met een scherpe bocht of zich haaks omkeren waarbij er met de vleugels wordt geslagen. De jiennense vliegt met een wat trage en grote vleugelslag waarbij de staart gespreid is in een niet al te holle vorm. Tijdens de vlucht moet de kop boven het lichaam zijn opgeheven, liefst in een hoek van ongeveer 45 graden en beweegt de krop in het ritme van de vleugelslag van voor naar achter, beslist niet zijwaarts bewegend! Na het strijken is de jiennense zeer actief en zal veel koeren, waarbij hij flink opkomt. Ook zal hij veel heen en weer springen naar het hok en steeds weer opnieuw afslaan.

Voor een duivin zal de jiennense zeer galant zijn, de duivin niet naspringen en zeker niet bijten. Hij heeft zeer goed hokwerk en zal snel in zijn hok liggen te baken. Het 'nieuwe type' vliegt met een zeer opgeheven kop en hals en een zeer holle staart. Ze zijn ook zwaarder van kropvel en korter van lichaam hierdoor vliegt de duif ook minder soepel, 'roeit ook meer met zijn vleugels' en vliegt daardoor ook minder lang en ver.

Fouten tijdens de vlucht	Fouten op het hok
<ul style="list-style-type: none">• Weinig temperament en actie• Te vlakke en snelle vleugelslag• Zijwaarts slingerende krop• Vlakke staart• Gesloten staart• Te korte vlucht	<ul style="list-style-type: none">• Schichtig, schuw• Geen atletisch voorkomen• Te grote krop die tijdens het koeren over de grond sleept• Puntkrop of kropnaad• Blazende krop• Hangende vleugels• Te groot of te klein van lichaamsbouw